

Bemærkninger til lovforslaget

Generelle bemærkninger

Ved lov nr. 180 af 8. maj 1985 vedtog Folketinget at regulere dræning i de såkaldt okkerpotentielle områder gennem et generelt forbud mod dræning, der herefter kun kan finde sted, såfremt amtsrådet giver sin tilladelse. Tilladelsen kan kun gives, hvis der ikke er fare for udledning af okker. Såfremt amtsrådet finder, at der skal stilles vilkår om okkerrensingsforanstaltninger, sendes sagen til Miljøstyrelsen til afgørelse. Tilsvarende gælder, når der gives afslag på dræ-

ning. Okkerrensingsforanstaltningerne betales af staten.

Lovens grundforudsætning er, at okker ikke anses som et forurenende stof i miljøbeskyttelseslovens forstand, hvilket synspunkt i 1987 er stadfæstet af Højesteret i en sag om okkerudledning, der medførte skade på fiskebestanden i et dambrug. (U.f.R 1987 s. 118 H).

I nedenstående tabel er angivet en oversigt over antallet af okkersager og de afgørelser, der er truffet siden lovens ikrafttræden 1. juli 1985 og frem til 1. maj 1987.

Dræningssager i alt 1. juli 1985 til 1. maj 1987	Amtsgodkendelser	Amt anbefaler afslag	Amt anbefaler okkerrensning	Miljøstyrelsens afgørelser		
				forbud	okkerrensning	ikke afgjort/bortfaldet
245	210	29	6	26	3	6

Miljøstyrelsen har oplyst, at af de 210 tilladelser, som amtsrådene har givet, er 66 sager påklaget til Miljøstyrelsen. Heraf har Miljøstyrelsen stadfæstet amtsrådenes afgørelse i 50 tilfælde, ophævet tilladelsen i 7 tilfælde, mens sagen enten er bortfaldet eller under behandling i 9 tilfælde.

Miljøstyrelsen har endvidere oplyst, at mange af forbudene er begrundet i, at landmanden af økonomiske årsager ikke ønsker at gennemføre dræningen. I øvrigt er det samlede areal, hvor der er nedlagt dræningsforbud noget mindre end forventet ved lovens vedtagelse.

Lovens administration synes at have givet anledning til en række problemer. Således påpegede Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark så tidligt som i 1985, at amtsrådene i godkendelsesvilkårene burde indsætte vilkår om egenkontrolanalyser for drænvandets indhold af F + +, Fe-total og pH henholdsvis et og to år efter dræningens gennemførelse. Miljøstyrelsen svarede hertil, at lov nr. 180 af 8. maj

1985 om okker ikke indeholder hjemmel til fastsættelse af vilkår om egenkontrol i forbindelse med godkendelse af dræninger inden for de okkerpotentielle områder. Styrelsen svarede videre, at der heller ikke i loven er adgang til efterfølgende at gribe ind over for en eventuel okkerudledning fra en godkendt dræning, medmindre ansøgeren har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller at der foreligger en fortilse, der giver en væsentlig uklarhed med hensyn til virkningen af om end ikke direkte urigtige, så mangelfulde oplysninger i forbindelse med indgivelse af ansøgning om dræning af et okkerpotentielt areal.

I forbindelse med lovens vedtagelse gav miljøministeren tilsagn om, at han i forbindelse med godkendelse af recipientkvalitetsplanernes målsætninger ved deres optagelse i regionplanerne ville være opmærksom på, at der ikke med henblik på at lette dræningen i okkerpotentielle områder ville ske en nedklassificering af vandløb, der har forudsætninger for